

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจยาปราบศัตรูพืชกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีและลุ่มน้ำเวฬุ เขตพื้นที่
เกษตรกรรม(ปลูกพืช) มีจำนวนข้อมูลตัวอย่างดังนี้

พื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี 34 ชุด

พื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ 66 ชุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 พื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตอนที่ 2 พื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 พื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

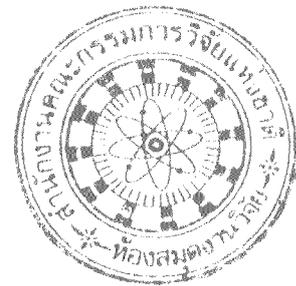
1.1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.1 แสดงเพศของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

เพศ		รวม
ชาย	หญิง	
18	16	34

ตารางที่ 1.2 แสดงอายุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

อายุ	จำนวน
21-25	1
26-30	2
31-35	3
36-40	7
41-45	3
46-50	6
51-55	4
56-60	7
61-65	0
66-70	1

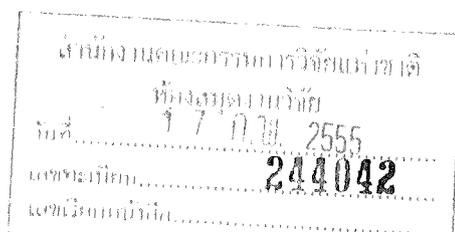
ตารางที่ 1.3 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ระดับการศึกษา	จำนวน
ป.4	11
ป.5	2
ป.6	4
ป.7	2
มศ.3	1
มศ.5	1
ม.3	5
ม.6 / ปวช.	3
อนุปริญญา / ปวศ.	0
ปริญญาตรี	5

ตารางที่ 1.4 แสดงอาชีพหลักของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

อาชีพหลัก	จำนวน
ทำสวน	27
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1
รับราชการ	4
พนักงานบริษัทเอกชน	1
อื่นๆ (รับจ้าง)	1

จากตารางที่ 1.4 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน

ตารางที่ 1.5 แสดงการถือครองที่ดินของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

การถือครองที่ดิน	จำนวน
เป็นเจ้าของ	33
เช่า	4
ของญาติ	3

จากตารางที่ 1.5 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินที่ปลูกพืช

ตารางที่ 1.6 แสดงวิธีการปลูกพืช(แบบเดี่ยว/ผสม)ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

วิธีการปลูกพืช	จำนวน
แบบเดี่ยว	6
แบบผสม	28

จากตารางที่ 1.6 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่มีการปลูกพืชแบบผสม

ตารางที่ 1.7 แสดงชนิดของพืชที่จำแนกตามวิธีการปลูกพืช(แบบเดี่ยว/ผสม)ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ชนิดของพืชที่ปลูก	ปลูกแบบเดี่ยว	ปลูกแบบผสม	รวม
มังคุด	3	22	25
ลองกอง	1	16	17
เงาะ	1	15	16
ทุเรียน	2	12	14
กล้วย	1	10	11
พริก	1	7	8
ขางพารา	4	0	4
สละ	1	3	4
มะพร้าว	1	2	3
ลำไย	0	2	2
พริกไทย	0	1	1
มะนาว	0	1	1
มะลิ	1	0	1

จากตารางที่ 1.7 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่มีการปลูกพืชแบบผสมและพืชที่ปลูกมากที่สุด คือ มังคุด รองลงมาคือ ลองกอง เงาะ และ ทุเรียน ตามลำดับ ส่วนพืชที่เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่ปลูกแบบเดี่ยว คือ ขางพารา

1.2 การใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.8 แสดงจำนวนผู้ใช้การฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ขนาดพื้นที่	การใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช		
	ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชด้วยตนเอง ทุกครั้ง	ให้บุคคลอื่นเป็นผู้ ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชทุกครั้ง	ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชด้วยตนเอง เป็นบางครั้ง
ไม่เกิน 10 ไร่	8	2	9
11 – 20 ไร่	7	0	3
21 – 30 ไร่	0	2	0
31 – 40 ไร่	2	0	0
41 – 50 ไร่	0	0	0
มากกว่า 50 ไร่	0	1	0
รวม	17	5	12

จากตารางที่ 1.8 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่เป็นผู้ฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชด้วยตนเอง(เป็นบางครั้งและทุกครั้ง) เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยจะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชทุกครั้ง(เช่น การจ้างคนงานฉีดพ่นสาร)

1.3 จำนวนผู้ใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.9 แสดงจำนวนผู้ใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช(ด้วยการฉีดพ่นทั่วต้น)
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

สารฆ่าแมลงและ โรคพืช	จำนวนผู้ใช้สารฆ่าแมลงและ โรคพืช (ด้วยการฉีดพ่นทั่วต้น)
อะบาเม็กติน	20
ไซเพอร์เมททริน	13
กำมะถัน/ซัลเฟอร์	12
กลอโรไพริฟอส	7
คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์	4
คาร์บาชาซิม	3
คาร์โบฟูราน	2
เมโทมิล	2
คาร์บาริล	1
เมน โคเซบ	1
วาเลียมัยซิน	1
มาลาไรออน	1
แคบเทน	1
โพพีโนฟอส	1
ไดเมทโทเอค	1
เอนโคซัลฟาน	1
เดลตร้าเมทริน	1
ไพโซมิโคน	1

จากตารางที่ 1.9 จะได้ว่าสารฆ่าแมลงและโรคพืชที่เกษตรกรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีมีการใช้มากที่สุดคือ อะบาเม็กติน รองลงมาคือ ไซเพอร์เมททริน และกำมะถัน(ซัลเฟอร์) และวิธีการใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช คือ การฉีดพ่นทั่วต้น ส่วนจะฉีดพ่นมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาของพืชในเวลานั้น

1.4 ปริมาณการใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช (ยา(ซี.ซี) ต่อ น้ำ(ลิตร)) ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.10 แสดงปริมาณการใช้อะบาเม็กติน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณอะบาเม็กติน	จำนวน
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	3
51 – 100 ซี.ซี.	4
101 – 150 ซี.ซี.	1
151 – 200 ซี.ซี.	7
201 – 250 ซี.ซี.	2
251 – 300 ซี.ซี.	3

ตารางที่ 1.11 แสดงปริมาณการใช้ไซเพอร์เมทริน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณไซเพอร์เมทริน	จำนวน
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	4
51 – 100 ซี.ซี.	1
101 – 150 ซี.ซี.	0
151 – 200 ซี.ซี.	2
201 – 250 ซี.ซี.	0
251 – 300 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.12 แสดงปริมาณการใช้กำมะถัน/ซัลเฟอร์ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณกำมะถัน/ซัลเฟอร์	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	4
201 – 250 ซี.ซี.	0
251 – 300 ซี.ซี.	2
301 – 350 ซี.ซี.	0
351 – 400 ซี.ซี.	0
401 – 450 ซี.ซี.	0
451 – 500 ซี.ซี.	5

ตารางที่ 1.13 แสดงปริมาณการใช้คลอโรไพริฟอส (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณคลอโรไพริฟอส	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	5
201 – 250 ซี.ซี.	0
251 – 300 ซี.ซี.	2

ตารางที่ 1.14 แสดงปริมาณการใช้คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณคอปเปอร์ไฮดรอกไซด์	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	4

ตารางที่ 1.15 แสดงปริมาณการใช้คาร์บาดาซิม (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณคาร์บาดาซิม	จำนวน
51 – 100 ซี.ซี.	2
101 – 150 ซี.ซี.	0
151 – 200 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.16 แสดงปริมาณการใช้คาร์โบฟูราน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณคาร์โบฟูราน	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	2

ตารางที่ 1.17 แสดงปริมาณการใช้เมโทมิล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณเมโทมิล	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	2

ตารางที่ 1.18 แสดงปริมาณการใช้คาร์บาริล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณคาร์บาริล	จำนวน
101 – 150 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.19 แสดงปริมาณการใช้เมน โคเซบ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณเมน โคเซบ	จำนวน
251 – 300 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.20 แสดงปริมาณการใช้วาติคามัยซิน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณวาติคามัยซิน	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.21 แสดงปริมาณการใช้แคบเทน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

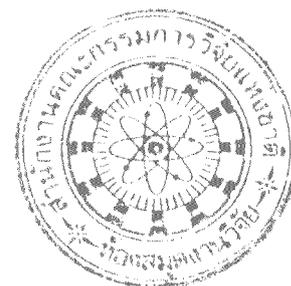
ปริมาณแคบเทน	จำนวน
201 – 250 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.22 แสดงปริมาณการใช้โพพีโนฟอส (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณโพพีโนฟอส	จำนวน
51 – 100 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.23 แสดงปริมาณการใช้ไดเมทโทเอต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณไดเมทโทเอต	จำนวน
151 – 200 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.24 แสดงปริมาณการใช้เอน โคซัลฟาน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณเอน โคซัลฟาน	จำนวน
251 – 300 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.25 แสดงปริมาณการใช้เคลตราเมทริน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณเคลตราเมทริน	จำนวน
101 – 150 ซี.ซี.	1

ตารางที่ 1.26 แสดงปริมาณการใช้ไพโซมิโคน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณไพโซมิโคน	จำนวน
100 – 150 ซี.ซี.	1

1.5 วิธีการกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.27 แสดงจำนวนผู้ใช้วิธีการกำจัดวัชพืชแบบต่างๆในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

วิธีการกำจัดวัชพืช	จำนวน
ใช้วิธีการตัดหญ้า	32
ใช้สารกำจัดวัชพืชนิคมหญ้าในสวน	24
ใช้สารกำจัดวัชพืชนิคมหญ้าบริเวณรอบบ้าน	7
ใช้วิธีเผาหญ้า	1

จากตารางที่ 1.27 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่กำจัดวัชพืชด้วยวิธีการตัดหญ้าและใช้สารกำจัดวัชพืชนิคมหญ้าในสวน

ตารางที่ 1.28 แสดงจำนวนผู้ใช้การฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

การฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช	จำนวน
ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชด้วยตนเอง ทุกครั้ง	11
ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชด้วยตนเอง เป็นบางครั้ง	11
ให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช ทุกครั้ง	2

จากตารางที่ 1.28 จะได้ว่าเกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีที่ใช้วิธีการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชจะเป็นผู้ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชด้วยตนเอง(เป็นบางครั้งและทุกครั้ง) เกษตรกรส่วนน้อยจะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชให้ทุกครั้ง(เช่น ช่างคนงานฉีดพ่นสาร)

1.6 จำนวนผู้ใช้สารกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.29 แสดงจำนวนผู้ใช้สารกำจัดวัชพืชจำแนกตามบริเวณที่ใช้ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

สารกำจัดวัชพืช	บริเวณที่ใช้	
	ในสวน	บริเวณบ้าน
พาราควอต	16	4
ไกลโฟเซต	14	2

จากตารางที่ 1.29 จะได้ว่าสารกำจัดวัชพืชที่เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรีส่วนใหญ่ นิยมใช้ คือ พาราควอต รองลงมา คือ ไกลโฟเซต และนิยมใช้สารกำจัดวัชพืชในสวนมากกว่า ใช้ในบริเวณบ้าน

1.7 ปริมาณการใช้สารกำจัดวัชพืช (ยา(ซี.ซี) ต่อ น้ำ(ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.30 แสดงปริมาณการใช้พาราควอต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณพาราควอต	จำนวน
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	2
51 – 100 ซี.ซี.	0
101 – 150 ซี.ซี.	0
151 – 200 ซี.ซี.	0
201 – 250 ซี.ซี.	0
251 – 300 ซี.ซี.	0
301 – 350 ซี.ซี.	0
351 – 400 ซี.ซี.	0
401 – 450 ซี.ซี.	0
451 – 500 ซี.ซี.	2
มากกว่า 500 ซี.ซี.	13

ตารางที่ 1.31 แสดงปริมาณการใช้ไกลโฟเซต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ปริมาณ ไกลโฟเซต	จำนวน
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	1
51 – 100 ซี.ซี.	0
101 – 150 ซี.ซี.	0
151 – 200 ซี.ซี.	1
201 – 250 ซี.ซี.	1
251 – 300 ซี.ซี.	0
301 – 350 ซี.ซี.	0
351 – 400 ซี.ซี.	0
401 – 450 ซี.ซี.	0
451 – 500 ซี.ซี.	1
มากกว่า 500 ซี.ซี.	10

1.8 การนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.32 แสดงการนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

การนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกัน	จำนวน
ไม่มี	30
มี	4

จากตารางที่ 1.32 จะได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกัน ส่วนเกษตรกรที่นำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันมีรายการสารดังแสดงในตารางที่ 1.33

1.9 สารกำจัดศัตรูพืชที่นำมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.33 แสดงสารกำจัดศัตรูพืชที่นำมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

สารกำจัดศัตรูพืชที่นำมาผสมกัน	จำนวน
ไซเพอร์เมทริน+อะบาเม็กติน	2
อะบาเม็กติน + ชาเคลือบใบ + ยานำรุงผล	2

1.10 ข้อมูลการใช้สารเคมีในบ้านเรือนของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรม ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี

ตารางที่ 1.34 ข้อมูลการใช้สารเคมีในบ้านเรือนของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรม
ในพื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี(จำแนกตามบริเวณที่ใช้)

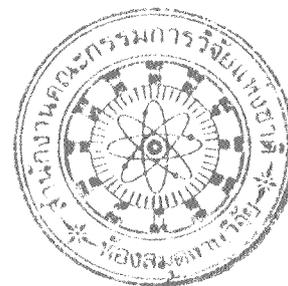
ประเภท	บริเวณที่ใช้			รวม
	ใช้ใน บริเวณบ้าน	ใช้ในสวน	ใช้ในสวน และในบ้าน	
การใช้ยาจุดกันยุง	13	0	3	16
การใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลง	17	0	6	23
การใช้เครื่องไฟฟ้าไถ่ยุง	5	0	1	6
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดหนู	5	0	1	6
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก	8	2	2	12
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดยุงและแมลง แบบอื่นๆ เช่น ทราายอะเบท โลชั่นทากันยุง และ ชอล์ก	10	2	6	18

จากตารางที่ 1.34 จะได้ว่าเกษตรกรผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำ
จันทบุรีส่วนใหญ่มีการใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลง และส่วนใหญ่ใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลง
ในบริเวณบ้าน รองลงมาคือการใช้ยาจุดกันยุงในบริเวณบ้าน

จากข้อมูลของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพบว่าเครื่องไฟฟ้าไถ่ยุงที่เกษตรกรนิยมใช้ คือ
ไม้ขีดยุง และพบว่าเกษตรกรจะได้รับแจกทราายอะเบทจากหน่วยงานของราชการ(อสม)

ตอนที่ 2 พื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ตารางที่ 2.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างของพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
จำนวนตัวอย่าง	26	20	20	66

ตารางที่ 2.2 แสดงเพศของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

เพศ	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ชาย	11	14	12	37
หญิง	15	6	8	29
รวม	26	20	20	66

ตารางที่ 2.3 แสดงอายุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

อายุ	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
21-25	1	0	3	4
26-30	2	1	2	5
31-35	2	2	1	5
36-40	8	1	3	12
41-45	4	8	3	15
46-50	5	4	3	12
51-55	2	3	0	5
56-60	1	0	4	5
61-65	0	0	0	0
66-70	1	1	0	2
71-75	0	0	1	1

ตารางที่ 2.4 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ระดับการศึกษา	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
ป.4	8	2	1	11
ป.5	0	1	0	1
ป.6	5	7	5	17
ป.7	0	3	1	4
มศ.3	1	0	2	3
มศ.5	0	0	0	0
ม.3	3	4	2	9
ม.6 / ปวช.	5	2	7	14
อนุปริญญา / ปวส.	0	0	1	1
ปริญญาตรี	3	1	1	5
ไม่ตอบ	1	0	0	1

ตารางที่ 2.5 แสดงอาชีพหลักของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

อาชีพหลัก	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
ทำสวน	26	17	19	62
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	0	1	1	2
รับราชการ	0	1	0	1
อื่นๆ (รับจ้าง)	1	0	0	1

จากตารางที่ 2.5 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน

ตารางที่ 2.6 แสดงการถือครองที่ดินของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

การถือครองที่ดิน	ตำบล			รวม
	ตอรกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
เป็นเจ้าของ	24	20	20	64
เช่า	4	0	4	8

จากตารางที่ 2.6 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินที่ปลูกพืช

ตารางที่ 2.7 แสดงวิธีการปลูกพืช(แบบเดี่ยว/ผสม)ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

วิธีการปลูกพืช	ตำบล			รวม
	ตอรกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
แบบเดี่ยว	3	4	1	8
แบบผสม	23	16	19	58

จากตารางที่ 2.7 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่มีการปลูกพืชแบบผสม

ตารางที่ 2.8 แสดงชนิดของพืชที่จำแนกตามวิธีการปลูกพืช(แบบเดี่ยว/ผสม)ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ชนิดของพืชที่ปลูก	ปลูกแบบเดี่ยว	ปลูกแบบผสม	รวม
มังคุด	6	55	61
ทุเรียน	8	43	51
ลองกอง	3	36	39
เงาะ	2	32	34
ยางพารา	9	1	10
กล้วย	0	5	5
สละ	0	4	4
พริก	0	2	2
มะพร้าว	0	2	2
ลำไย	1	0	1
มะเขือ	0	1	1

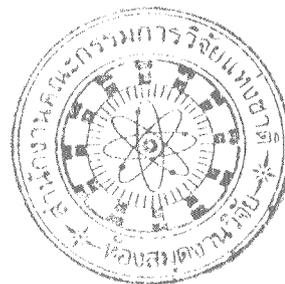
จากตารางที่ 2.8 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการปลูกพืชแบบผสมและพืชที่ปลูกมากที่สุด คือ มังคุด รองลงมาคือ ทุเรียน ลองกอง และ เงาะ ตามลำดับ ส่วนพืชที่เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกแบบเดี่ยว คือ ยางพารา

ตารางที่ 2.9 แสดงชนิดของพืชที่ปลูกแบบเดี่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ชนิดของพืช ที่ปลูกแบบเดี่ยว	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ยางพารา	0	2	7	9
ทุเรียน	2	4	2	8
มังคุด	2	3	1	6
ลองกอง	0	2	1	3
เงาะ	0	1	1	2
ลำไย	0	1	0	1

ตารางที่ 2.10 แสดงชนิดของพืชที่ปลูกแบบผสมในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ชนิดของพืช ที่ปลูกแบบผสม	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
มันคูด	23	12	20	55
ทุเรียน	23	7	13	43
ลองกอง	16	12	8	36
เงาะ	10	8	14	32
กล้วย	3	0	2	5
สละ	1	1	2	4
พริก	0	0	2	2
มะพร้าว	0	1	1	2
ขางพารา	0	0	1	1
มะเขือ	0	1	0	1

2.2 การใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ตารางที่ 2.11 แสดงจำนวนผู้ใช้การฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ขนาดพื้นที่	การใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช		
	ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชด้วยตนเอง ทุกครั้ง	ให้บุคคลอื่นเป็นผู้ ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชทุกครั้ง	ฉีดพ่นสารฆ่าแมลง และโรคพืชด้วยตนเอง เป็นบางครั้ง
ไม่เกิน 10 ไร่	12	2	12
11 – 20 ไร่	4	3	15
21 – 30 ไร่	2	0	2
31 – 40 ไร่	0	0	7
41 – 50 ไร่	0	0	3
มากกว่า 50 ไร่	1	3	1
รวม	19	8	40

จากตารางที่ 2.11 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่เป็นผู้ฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชด้วยตนเอง(เป็นบางครั้งและทุกครั้ง) เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยจะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดพ่นสารฆ่าแมลงและโรคพืชทุกครั้ง(เช่น การจ้างคนงานฉีดพ่นสาร)

2.3 จำนวนผู้ใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู

ตารางที่ 2.12 แสดงจำนวนผู้ใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช(ด้วยการฉีดพ่นทั่วต้น)
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพูจำแนกตามตำบล

สารฆ่าแมลงและโรคพืช	ตำบล			รวม
	ตอกรนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
อะบาเม็กติน	22	14	14	50
ไซเพอร์เมททริน	14	10	13	37
กำมะถัน/ซัลเฟอร์	6	7	3	16
คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์	10	0	3	13
เมโทมิล	8	1	2	12
คลอโรไพริฟอส	6	1	2	9
เมททามิโดฟอส	0	4	1	5
อิมิตาคลอพริด	2	3	0	5
คาร์บาตาซิม	2	0	2	4
คาร์บาริล	1	2	0	3
เมนโคเซบ	1	1	0	2
วาเลียมักซิน	1	0	1	2
มาลาไซออน	1	0	1	2
คาร์โบฟูราน	1	0	0	1
แคบเทน	1	0	0	1
ไดโคฟอล	1	0	0	1
คาร์โบซัลฟาน	0	1	0	1
ไซฮาโลคริน	1	0	0	1
เอนโคซัลฟาน	0	0	1	1
โอเมโทเอด	1	0	0	1
ไดคาร์โซด	1	0	0	1

จากตารางที่ 2.12 จะได้ว่าสารฆ่าแมลงและโรคพืชที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพื้นที่ลุ่มน้ำเวพูมีการใช้มากที่สุด คือ อะบาเม็กติน รองลงมา คือ ไซเพอร์เมททริน และกำมะถัน(ซัลเฟอร์)

และวิธีการใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช คือ การฉีดพ่นทั่วต้น ส่วนจะฉีดพ่นมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาของพืชในเวลานั้น

2.4 ปริมาณการใช้สารฆ่าแมลงและโรคพืช (ยา(ซี.ซี) ต่อ น้ำ(ลิตร)) ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู

ตารางที่ 2.13 แสดงปริมาณการใช้อะบาเม็กติน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ อะบาเม็กติน	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	1	0	0	1
51 – 100 ซี.ซี.	6	3	6	15
101 – 150 ซี.ซี.	2	1	1	4
151 – 200 ซี.ซี.	10	9	2	21
201 – 250 ซี.ซี.	1	1	2	4
251 – 300 ซี.ซี.	2	0	2	4
301 – 350 ซี.ซี.	0	0	0	0
351 – 400 ซี.ซี.	0	0	0	0
401 – 450 ซี.ซี.	0	0	0	0
451 – 500 ซี.ซี.	0	0	1	1

ตารางที่ 2.14 แสดงปริมาณการใช้ไซเปอร์เมทริน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
 ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจันแอกตามตำบล

ปริมาณ ไซเปอร์เมทริน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	0	1	2	3
51 – 100 ซี.ซี.	7	3	2	12
101 – 150 ซี.ซี.	1	0	1	2
151 – 200 ซี.ซี.	3	4	3	10
201 – 250 ซี.ซี.	2	2	2	6
251 – 300 ซี.ซี.	1	0	1	2
301 – 350 ซี.ซี.	0	0	0	0
351 – 400 ซี.ซี.	0	0	0	0
401 – 450 ซี.ซี.	0	0	0	0
451 – 500 ซี.ซี.	0	0	2	2

ตารางที่ 2.15 แสดงปริมาณการใช้กำมะถัน/ซัลเฟอร์ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู่จำแนกตามตำบล

ปริมาณกำมะถัน/ ซัลเฟอร์	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	0	0	0	1
51 – 100 ซี.ซี.	5	1	0	6
101 – 150 ซี.ซี.	1	0	0	1
151 – 200 ซี.ซี.	0	1	0	1
201 – 250 ซี.ซี.	0	1	0	1
251 – 300 ซี.ซี.	0	3	2	5
301 – 350 ซี.ซี.	0	0	0	0
351 – 400 ซี.ซี.	0	0	0	0
401 – 450 ซี.ซี.	0	0	0	0
451 – 500 ซี.ซี.	0	0	0	0
มากกว่า 500 ซี.ซี.	0	0	1	1

ตารางที่ 2.16 แสดงปริมาณการใช้คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู่จำแนกตามตำบล

ปริมาณคอปเปอร์ ไฮดรอกไซด์	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
151 – 200 ซี.ซี.	6	0	3	9
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	4	0	0	4

ตารางที่ 2.17 แสดงปริมาณการใช้เมโทมิล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณเมโทมิล	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	1	0	1	2
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	8	1	1	10

ตารางที่ 2.18 แสดงปริมาณการใช้คลอโรไพริฟอส (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ปริมาณ คลอโรไพริฟอส	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
101 – 150 ซี.ซี.	2	0	0	2
151 – 200 ซี.ซี.	4	1	1	6
201 – 250 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.19 แสดงปริมาณการใช้เมทชาติฟอส (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ เมทชาติฟอส	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	0	2	0	2
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	0	2	0	2
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	0	0	1	1

ตารางที่ 2.20 แสดงปริมาณการใช้อิมิตลลพรด (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ปริมาณ อิมิตลลพรด	ตำบล			รวม
	ตลกนง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	1	1	0	2
51 – 100 ซี.ซี.	1	1	0	2
101 – 150 ซี.ซี.	0	1	0	1

ตารางที่ 2.21 แสดงปริมาณการใช้คาร์บาตาซิม (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ คาร์บาตาซิม	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	1	0	1	2
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	1	1
151 – 200 ซี.ซี.	0	0	0	0
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.22 แสดงปริมาณการใช้คาร์บาริล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณคาร์บาริล	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	0	1	0	1
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	1	1	0	2

ตารางที่ 2.23 แสดงปริมาณการใช้เมน โคเซบ (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณเมน โคเซบ	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	1	0	0	1
101 – 150 ซี.ซี.	0	1	0	1

ตารางที่ 2.24 แสดงปริมาณการใช้วาลิดามัยซิน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ วาลิดามัยซิน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	1	0	0	1
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	0	0	0	0
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	0	0	1	1

ตารางที่ 2.25 แสดงปริมาณการใช้คาร์โบฟูราน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ คาร์โบฟูราน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
251 – 300 ซี.ซี.	1	0		1

ตารางที่ 2.26 แสดงปริมาณการใช้มาลาไรซอน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ มาลาไรซอน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
151 – 200 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.27 แสดงปริมาณการใช้แคบเทน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณแคบเทน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
151 – 200 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.28 แสดงปริมาณการใช้ไดโคฟอล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณไดโคฟอล	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
51 – 100 ซี.ซี.	1			1

ตารางที่ 2.29 แสดงปริมาณการใช้คาร์โบซัลฟาน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

ปริมาณ คาร์โบซัลฟาน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
101 – 150 ซี.ซี.	0	1	0	1

ตารางที่ 2.30 แสดงปริมาณการใช้ไซฮาโลคริน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ ไซฮาโลคริน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
151 – 200 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.31 แสดงปริมาณการใช้เอนโดซัลฟาน (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ เอนโดซัลฟาน	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	1	1

ตารางที่ 2.32 แสดงปริมาณการใช้โอเมโทเอต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ โอเมโทเอต	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
151 – 200 ซี.ซี.	1	0	0	1

ตารางที่ 2.33 แสดงปริมาณการใช้ไดคาร์โซล (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ ไดคาร์โซล	ตำบล			รวม
	ตลกอนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
201 – 250 ซี.ซี.	1	0	0	1

2.5 วิธีการกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ตารางที่ 2.34 แสดงจำนวนผู้ใช้วิธีการกำจัดวัชพืชแบบต่างๆในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

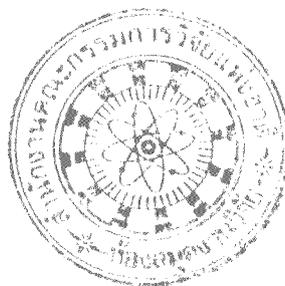
วิธีการกำจัดวัชพืช	ตำบล			รวม
	ตอรกนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ใช้วิธีการตัดหญ้า	16	18	17	51
ใช้วิธีเผาหญ้า	0	6	0	6
ใช้สารกำจัดวัชพืช ฉีดฆ่าหญ้าในสวน	20	17	16	53
ใช้สารกำจัดวัชพืช ฉีดฆ่าหญ้าบริเวณ รอบบ้าน	0	1	1	2

จากตารางที่ 2.34 จะได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่กำจัดวัชพืชด้วยวิธีการตัดหญ้าและใช้สารกำจัดวัชพืชฉีดฆ่าหญ้าในสวน

ตารางที่ 2.35 แสดงจำนวนผู้ใช้การฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุจำแนกตามตำบล

การฉีดพ่น สารกำจัดวัชพืช	ตำบล			รวม
	ตลุกหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ฉีดพ่นสารกำจัด วัชพืชด้วยตนเอง ทุกครั้ง	10	1	2	13
ฉีดพ่นสารกำจัด วัชพืชด้วยตนเอง เป็นบางครั้ง	2	16	13	31
ให้บุคคลอื่นเป็นผู้ ฉีดพ่นสารกำจัด วัชพืชทุกครั้ง	3	1	2	6

จากตารางที่ 2.35 จะได้ว่าเกษตรกรพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุที่ใช้วิธีการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชจะเป็นผู้ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชด้วยตนเอง(เป็นบางครั้งและทุกครั้ง) เกษตรกรส่วนน้อยจะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชให้ทุกครั้ง(เช่น จ้างคนงานฉีดพ่นสาร)

2.6 จำนวนผู้ใช้สารกำจัดวัชพืชในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ตารางที่ 2.36 แสดงจำนวนผู้ใช้สารกำจัดวัชพืชจำแนกตามบริเวณที่ใช้ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

สารกำจัดวัชพืช	บริเวณที่ใช้	
	ในสวน	บริเวณบ้าน
พาราควอต	34	3
ไกลโฟเซต	28	3

จากตารางที่ 2.36 จะได้ว่าสารกำจัดวัชพืชที่เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุส่วนใหญ่นิยมใช้คือ พาราควอต รองลงมา คือ ไกลโฟเซต และนิยมใช้สารกำจัดวัชพืชในสวนมากกว่าใช้ในบริเวณบ้าน

2.7 ปริมาณการใช้สารกำจัดวัชพืช (ยา(ซี.ซี) ต่อ น้ำ(ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ

ตารางที่ 2.37 แสดงปริมาณการใช้พาราควอต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณพาราควอต	ตำบล			รวม
	ตروقหนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	1	1	0	2
51 – 100 ซี.ซี.	0	0	1	1
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	0	2	0	2
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	0	0	0	0
301 – 350 ซี.ซี.	0	0	0	0
351 – 400 ซี.ซี.	0	0	0	0
401 – 450 ซี.ซี.	0	0	0	0
451 – 500 ซี.ซี.	1	0	2	3
มากกว่า 500 ซี.ซี.	14	7	8	29

ตารางที่ 2.38 แสดงปริมาณการใช้ไกลโฟเซต (ยา(ซี.ซี.) ต่อ น้ำ(200 ลิตร))ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ
จำแนกตามตำบล

ปริมาณ ไกลโฟเซต	ตำบล			รวม
	ตราชอนง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่เกิน 50 ซี.ซี.	1	0	0	1
51 – 100 ซี.ซี.	0	0	1	1
101 – 150 ซี.ซี.	0	0	0	0
151 – 200 ซี.ซี.	0	2	0	2
201 – 250 ซี.ซี.	0	0	0	0
251 – 300 ซี.ซี.	0	1	0	1
301 – 350 ซี.ซี.	0	0	0	0
351 – 400 ซี.ซี.	0	0	0	0
401 – 450 ซี.ซี.	0	0	0	0
451 – 500 ซี.ซี.	1	0	1	2
มากกว่า 500 ซี.ซี.	10	4	10	24

2.8 การนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู

ตารางที่ 2.39 แสดงการนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพูจำแนกตามตำบล

การนำสารกำจัด ศัตรูพืชมาผสมกัน	ตำบล			รวม
	ตอรกนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
ไม่มี	16	19	18	53
มี	9	1	2	12

จากตารางที่ 2.39 จะได้ว่าเกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพูส่วนใหญ่ไม่มีการนำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกัน

ส่วนเกษตรกรที่นำสารกำจัดศัตรูพืชมาผสมกันมีรายการสารดังแสดงในตารางที่ 2.40

2.9 สารกำจัดศัตรูพืชที่นำมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพู

ตารางที่ 2.40 แสดงสารกำจัดศัตรูพืชที่นำมาผสมกันในพื้นที่ลุ่มน้ำเวพูจำแนกตามตำบล

สารกำจัดศัตรูพืช ที่นำมาผสมกัน	ตำบล			รวม
	ตอรกนอง	บ่อ	วังสรรพรส	
อะบาเม็กดิน+ ปุ๋ยบำรุง	4	0	0	4
ไซเพอร์เมทริน+อะบาเม็กดิน	2	0	1	3
กำมะถัน+อะบาเม็กดิน+ไซเพอร์เม็กดิน	1	0	0	1
อะบาเม็กดิน+ ยากำจัดเชื้อรา	0	0	1	1
อะบาเม็กดิน+สะเดา	1	0	0	1
ไซเพอร์เมทริน+อะบาเม็กดิน+คลอโรไพริฟอส	0	1	0	1
ไซเพอร์เมทริน+วาเลิดา+กำมะถัน	1	0	0	1

ตารางที่ 2.42 ข้อมูลการใช้สารเคมีในบ้านเรือนของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรม
ในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ(จำแนกตามบริเวณที่ใช้)

ประเภท	บริเวณที่ใช้			รวม
	ใช้ใน บริเวณบ้าน	ใช้ในส่วน	ใช้ในส่วน และในบ้าน	
การใช้ยาจุดกันยุง	17	0	10	27
การใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลง	30	2	12	44
การใช้เครื่องไฟฟ้าไถ่ยุง	17	0	0	17
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดหนู	13	0	5	18
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก	14	1	14	29
การใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดยุงและแมลง แบบอื่นๆ เช่น ทรายอะเบท โลชันทากันยุง และ ซอด้ก	20	4	14	38

จากตารางที่ 2.42 จะได้ว่าเกษตรกรผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำเวฬุ ส่วนใหญ่มีการใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลง และส่วนใหญ่ใช้สเปรย์กำจัดยุงและแมลงในบริเวณบ้าน รองลงมาคือการใช้ยาจุดกันยุงและเครื่องใช้ไฟฟ้าไถ่ยุงในบริเวณบ้าน

จากข้อมูลของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพบว่าเครื่องไฟฟ้าไถ่ยุงที่เกษตรกรนิยมใช้ คือ ไม้ขีดคยุง และพบว่าเกษตรกรจะได้รับแจกทรายอะเบทจากหน่วยงานของราชการ(อสม)